

Bezoek aan heerlijkheid De Beemster op 29 mei 2026

Om 13.30 uur had zich een grote groep oud-Statenleden verzameld in Middenbeemster, waar we in het Betje Wolff museum werden ontvangen met koffie of thee en een speciale bonbon. De voorzitter van onze vereniging vraagt in zijn openingswoord eerst aandacht voor het overlijden van bestuurslid Hein Struben. Hein is vanaf het begin als secretaris actief betrokken geweest in het bestuur van de vereniging, heeft veel werk verzet voor de vereniging en was een fijne collega in het bestuur. Hij is vrij plotseling overleden. De voorzitter vraagt de aanwezigen om een minuut stilte voor Hein Struben. Daarna bedankt hij Hans van Straaten en Loek Duijn voor de organisatie van deze voorjaarsexcursie. Ook Joop Köhne heeft een steentje bijgedragen. Er is een grote opkomst dus dat belooft wat.

We beginnen de middag met een voordracht van de dames Betje Wolff en Aagje Deken maar vooraf wil de voorzitter van het museum, Natasja Hooijer, ons allereerst welkom heten en het gezelschap een plezierige middag toewensen.

Elisabeth Bekker (Betje) vertelt vervolgens hoe ze van koopmansdochter domineesvrouw in de Beemster is geworden en hoe vervolgens Aagje in haar leven kwam. Waren zij vriendinnen of meer dan dat? Het blijft gissen. Hun optreden wordt beloond met een cadeaubon.

Het museum laat zien hoe de dames Wolff en Deken in die tijd in de Beemster geleefd hebben. Het was er destijds modderig en kaal want de polder was net drooggelegd.

Het was bijzonder om bijvoorbeeld het schrijfhoekje op zolder te zien waar de vrouw des huizes de rust vond om te schrijven.

Harry Brinkman, de 14^e burgemeester van de gemeente Beemster kwam vervolgens wat meer vertellen over hoe de Beemster de Unesco Werelderfgoed Status verkreeg.

De heer Brinkman was in die tijd 6 jaar president van de werelderfgoedsteden. De status werd aangevraagd op initiatief van het Rijk. Je kunt werelderfgoed worden als je voldoet aan 1 of meer van 7 criteria. De Beemster voldoet er aan 3 van de 7. Beemster is uniek vanwege het ontwerp (de gulden snede), een innovatief landschap en de vooruitgang. De hele polder is destijds in 4 jaar gerealiseerd. Kom daar nu maar eens om! Het project werd gefinancierd door rijke Amsterdammers in ruil voor grond. De provincie zette zich indertijd in voor de UNESCO status van de Stelling van Amsterdam en beide projecten zorgden op hun eigen manier voor meer bezoekers aan de regio. Inmiddels is Beemster onderdeel van gemeente Purmerend dat samen met het Hoogheemraadschap het Unesco Werelderfgoed beheert.

Na deze introductie in het ontstaan van de polder was het tijd voor een bezoek aan het Beemster museum, gevestigd in een voormalige boerderij, en aan de burgemeesterswoning (thans Bezoekerscentrum de Beemster).

De burgemeester vergaderde destijds gewoon aan huis. Twee vrijwilligers van het eerste uur, Ab Bakker en Sjaak Boon, verzorgden een rondleiding en werden daarvoor beloond met een cadeaubon. In de boerderij was veel te vinden over het dagelijks leven in de Beemster waar in sommige gebieden kon worden gekookt én gestookt op brongas. Het is indrukwekkend om te zien hoe de erfgoedstatus er mede voor heeft gezorgd dat in en om de boerderijen en woonhuizen veel authentieke details behouden zijn. Ondanks de bui die tijdens dit bezoek losbarstte kwamen de meeste bezoekers redelijk droog over voor de afsluitende borrel in het Betje Wolffmuseum. Er werd onder het genot van een hapje en een drankje nog lang en gezellig nagepraat en dat geeft wel aan dat het bezoek de moeite waard is geweest. Compliment aan de organisatoren voor deze bijzonder geslaagde excursie.

Namens het bestuur, Andrea van Langen.